

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2016. június 14.*

„Fellebbezés — Erőforrás-védelmi intézkedések és a halászati ágazat átszervezése — Biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmek — Az eredeti elutasító határozat uniós bíróságok általi megsemmisítése — EUMSZ 266. cikk — Az említett elutasító határozat jogalapjának hatályon kívül helyezése — Új határozatok elfogadásához szükséges hatáskör és jogalap — Az új elutasító határozatok Törvényszék általi megsemmisítése — A jogbiztonság elve”

A C-361/14. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouquet és A. Szmytkowska, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. Doherty barrister)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. július 25-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

Peter McBride (lakóhelye: Downings [Írország]),

Hugh McBride (lakóhelye: Downings),

a **Mullglen Ltd** (székhelye: Largy [Írország]),

Cathal Boyle (lakóhelye: Fiafannon [Írország]),

Thomas Flaherty (lakóhelye: Kilonan [Írország]),

az **Ocean Trawlers Ltd** (székhelye: Killybegs [Írország]),

Patrick Fitzpatrick (lakóhelye: Killeany [Írország]),

Eamon McHugh (lakóhelye: Killybegs),

Eugene Hannigan (lakóhelye: Killybegs),

Larry Murphy (lakóhelye: Castletownbere [Írország]),

Brendan Gill (lakóhelye: Lifford [Írország])

* * Az eljárás nyelve: angol.

(képviselik őket: N. Travers SC, D. Barry solicitor és E. Barrington SC)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadjiev, C. Toader, D. Šváby és C. Lycourgos tanácselnökök, A. Rosas, A. Borg Barthet (előadó), M. Safjan, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. szeptember 1-jei tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. január 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszékének a McBride és társai kontra Bizottság ügyben 2014. május 13-án hozott ítéletének (T-458/10–T-467/10 és T-471/10, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2014:249) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Bizottság C (2010) 4758., C (2010) 4748., C (2010) 4757., C (2010) 4751., C (2010) 4764., C (2010) 4750., C (2010) 4761., C (2010) 4767., C (2010) 4754., C (2010) 4753. és C (2010) 4752. sz., 2010. július 13-i azon határozatait (a továbbiakban: vitatott határozatok), amelyek elutasították az Írország által a IV. többéves orientációs programban (a továbbiakban: TOP IV) megfogalmazott célkitűzések annak érdekében történő növelése iránt benyújtott kérelmet, hogy figyelembe vegyék a Peter McBride és Hugh McBride, a Mullglen Ltd, Cathal Boyle és Thomas Flaherty, az Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy és Brendan Gill (a továbbiakban: McBride és társai) tulajdonában lévő hajók vonatkozásában biztonsági szempontból bekövetkezett javulást.

Jogi háttér

- 2 A Közösség halászati ágazatának az erőforrások és kiaknázásuk közötti fenntartható egyensúly elérése céljából az 1997. január 1-je és 2001. december 31-e közötti szerkezetátalakítására vonatkozó célkitűzésekről és részletes szabályokról szóló, 1997. június 26-i 97/413/EK tanácsi határozat (HL 1997. L 175., 27. o.) 4. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A tagállamoknak szóló többéves orientációs programok keretében a kapacitásnak kizárólag a biztonság javítása érdekében történő növelése egyes esetekben indokoltá teheti a flottarészekre vonatkozó célkitűzések ugyanilyen mértékű növelését, amennyiben ez nem jár az érintett hajók halászati teljesítményének növekedésével” [nem hivatalos fordítás].

- 3 Az említett határozat alkalmazására vonatkozó eljárásokat illetően e határozat 10. cikke a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 389., 1. o.) 18. cikkére utal, amely a Halászati és Akvakultúra-ágazati Irányítóbizottsággal való egyeztetést írja elő.

- 4 A 97/413/EK határozat módosításáról szóló, 2002. január 28-i 2002/70/EK tanácsi határozat (HL 2002. L 31., 77. o.) 1. cikke előírja, hogy a 97/413 határozat 2. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Legkésőbb 2002. december 31-ig minden egyes tagállam csökkenti a halászati erő kifejtését [...]” [nem hivatalos fordítás].

- 5 A 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdését a 2002/70 határozat 2002. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte.
- 6 Az Írország halászflojtájának az 1997. január 1-je és 2001. december 31-e közötti időszakra vonatkozó többéves orientációs programjának a jóváhagyásáról szóló, 1997. december 16-i 98/125/EK bizottsági határozat (HL 1998. L 39., 41. o.) mellékletének 3.3 pontja szerint:

„A tagállamok bármikor a Bizottság elé terjeszhetnek biztonságjavító programot. A 97/413/EK határozat 3. és 4. cikkének rendelkezései értelmében a Bizottság határoz arról, hogy az ilyen programban előirányzott kapacitásnövelés indokolja-e a TOP IV célkitűzéseinek megfelelő növelést.

[...]”

- 7 A halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 337., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 4. kötet, 179. o.) 6. cikke a következőképpen szövegezt:

„(1) A halászati flotta felújításának és a halászhajók modernizálásának szervezése e címben leírtaknak megfelelően történik.

Minden tagállam a halászati flották felújításának és a halászhajók modernizálásának figyelemmel kísérésére vonatkozó állandó rendelkezéseket nyújt be a Bizottság részére a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően történő jóváhagyás céljából. E rendelkezések keretein belül a tagállamok bemutatják, hogy a halászati flottákba a hajók kilépését és belépését úgy kezelik, hogy a teljesítmény ne haladja meg a többéves orientációs programban rögzített célokat sem összességében, sem pedig az érintett szegmens tekintetében, vagy amennyiben szükséges, a halászati képességet fokozatosan csökkentik e célok eléréséig.

Ezek az intézkedések tekintetbe veszik, hogy az a teljesítmény, amelyet köztámogatással vontak ki a forgalomból – a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, nem húzóhálós halászhajók teljesítményének kivételével – nem helyettesíthető.

(2) A tagállamok kérelmet nyújthatnak be a teljesítményi célok világosan meghatározott és számszerűsített növelésére, a biztonság növelésére, a tengeri navigáció fejlesztésére, a higiénia növelésére, a termékminőség és a munkakörülmények javítására vonatkozó intézkedésekre, amennyiben ezek az intézkedések nem eredményezik az érintett erőforrások hasznosítási fokának növekedését.

A kérelmeket a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében szabályozott eljárásnak megfelelően vizsgálja meg, majd fogadja el. A tagállamoknak mindennemű teljesítménynövekedést az (1) bekezdésben említett állandó rendelkezések szerint kell kezelniük.”

- 8 Az említett 6. cikket a 2792/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 358., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 450. o.) 1. cikkének 6. pontja 2003. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte.

A jogvita előzményei

- 9 2011. november 1-je és december 14. között McBride és társai a Department of Communications, Marine & Natural Resourceshoz (hírközlési, tengerierőforrás- és természetierőforrás-gazdálkodási minisztérium, Írország) a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése alapján hajóik kapacitásának a biztonság javítását célzó növelése iránti kérelmeket nyújtottak be.
- 10 2001. december 14-i levelében az ír hírközlési, tengeri és természeti erőforrás-gazdálkodási minisztérium a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése alapján kérte a Bizottságtól az ír flotta többcélú részének 1304 bruttó regisztertonnával, a nyílttengeri halászatot folytató részének pedig 5335 bruttó regisztertonnával való növelését (a továbbiakban: eredeti kérelem).
- 11 2003. április 4-én a Bizottság elfogadta a TOP IV-ben szereplő célkitűzéseknek a tizenkét méternél hosszabb hajók vonatkozásában a biztonság, a navigáció, a higiénia, a termékminőség és a munkakörülmények javítását célzó növelése érdekében benyújtott kérelmekről szóló 2003/245/EK határozatot (HL 2003. L 90., 48. o., a továbbiakban: eredeti határozat). McBride és társainak valamennyi hajója e határozat II. mellékletében szerepelt, amely melléklet 2. cikkének második bekezdése felsorolta a Bizottság által elutasított kérelmeket.
- 12 Az eredeti határozat jogalapja a 97/413 határozat 4. cikke és a 2792/1999 rendelet 6. cikke volt.
- 13 Az eredeti határozattal szemben több megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be, amelyek alapján a Törvényszék 2006. június 13-án meghozta a Boyle és társai kontra Bizottság ítéletet (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159), amelyben az eredeti határozatot a P. McBride-ot és H. McBride-ot, a Mullglent, C. Boyle-t, P. Fitzpatrickot, E. McHugh-t, E. Hannigant és B. Gillt érintő részében megsemmisítette. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság olyan kritériumokat alkalmazott, amelyeket az alkalmazandó szabályozás nem helyezett kilátásba, és túllépte hatáskörét. 2006. június 14-i levelükben az érintett hajótulajdonosok arra kérték a Bizottságot, hogy az ezen ítéletben meghatározott szempontoknak megfelelő, új határozatot fogadjon el.
- 14 A 2006. június 13-i Boyle és társai kontra Bizottság ítélettel (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) szemben fellebbezést nyújtottak be, amelynek tárgyában meghozták a 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítéletet (C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230), amelyben a Bíróság az említett ítéletben meghatározott indokok alapján az eredeti határozatot a T. Flaherty-t, az Ocean Trawlerst és L. Murphy-t érintő részében megsemmisítette.
- 15 McBride és társainak képviselője a 2008. április 25-i levelében azt kérdezte a Bizottságtól, hogy milyen lépéseket tett a 2006. június 13-i Boyle és társai kontra Bizottság ítélet (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) végrehajtása érdekében.
- 16 McBride és társainak kérelmeit Írország és a Bizottság közötti többszöri levélváltás követte. A Bizottság különösen a szóban forgó hajók műszaki jellemzőire vonatkozóan kért kiegészítő információkat.
- 17 A vitatott határozatokkal a Bizottság ismét elutasította az eredeti kérelmet annak McBride és társainak hajóit illető részében. Állásponjtja szerint:
  - az, hogy P. McBride és H. McBride, valamint P. Fitzpatrick és E. Hannigan több kisebb hajóját újra cserélte, nem eredményezte az ír flotta többfunkciós szegmense teljes kapacitásának növekedését, ily módon a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó;
  - a Mullglen, C. Boyle és T. Flaherty, az Ocean Trawlers, valamint E. McHugh és L. Murphy hajóit illetően az új hajók tonnatartalmának növelése nem kizárólag a biztonság fokozása érdekében történt, és a halászati erő kifejtés emelkedéséhez vezetett, és

- B. Gill hajóját illetően a tonnatartalomnak a hajó meghosszabbításával történő növelése nem kizárólag a biztonság fokozása érdekében történt, és a halászati erőkifejtés emelkedéséhez vezetett.
- 18 A Bizottság a vitatott határozatokban azt is jelezte, hogy e határozatoknak már nincs konkrét jogalapjuk, mivel a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdését a 2002/70 határozat 1. cikkének 3. pontja hatályon kívül helyezte, és azt nem váltotta fel egyenértékű rendelkezés. Kifejtette, hogy következképpen arra kényszerült, hogy *ad hoc* határozatot hozzon az eredeti kérelem beérkezésekor hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazásával.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 19 A Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 27-én és 28-án érkezett keresetlevelekkel McBride és társai kereseteket indítottak a vitatott határozatok megsemmisítése iránt.
- 20 McBride és társai kereseteik alátámasztására hat jogalapot hoztak fel, amelyeket a jogalap hiányára, lényeges eljárási szabályok megsértésére, a 97/413 határozat 4. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésére, e rendelkezés nyilvánvalóan téves alkalmazására, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére, és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapítanak.
- 21 A Törvényszék a megtámadott ítéletben kimondta, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a vitatott határozatok elfogadására, és helyt adott a Bizottság hatásköre hiányának kérdését felvető, első jogalpnak. Következésképpen a többi jogalap vizsgálata nélkül megsemmisítette a vitatott határozatokat.

A felek kérelmei

- 22 Fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet, de mindenesetre az első jogalapot;
  - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
  - McBride és társait kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 23 McBride és társai azt kérik, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
  - másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, adjon helyt a megsemmisítés iránti kereseteknek, és különösen az ezek alátámasztására felhozott első és második jogalpnak, és semmisítse meg a vitatott határozatokat, vagy harmadlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

- 24 A Bizottság a fellebbezésének alátámasztására két jogalapra hivatkozik, amelyeket egyrészt az EUSZ 5. cikk (1) és (2) bekezdésében, és az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében foglalt hatáskör-átruházás elvével és a jogbiztonság elvével összhangban értelmezett EUMSZ 266. cikk Törvényszék általi téves értelmezésére és alkalmazására, másrészt pedig a megtámadott ítélet indokolására vonatkozó kötelezettség megsértésére alapít.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 25 A Bizottság e tekintetben elsősorban az 1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet (97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199) 27. pontjára hivatkozva emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 266. cikk arra kötelezi az intézményt, hogy a valamely jogi aktusát megsemmisítő ítéletet teljes mértékben végrehajtsa, oly módon, hogy figyelembe veszi ezen ítélet rendelkező részét, és az ítéletnek a rendelkező részben megállapított jogellenesség konkrét okaira rávilágító indokait is.
- 26 Azzal érvel, hogy ezt a kötelezettséget a Bíróság által az 1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítéletben (97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199) megállapítottaknak megfelelően – különösen a jogbiztonság elvére tekintettel – ellensúlyozni kell. Márpedig a megtámadott ítélet 43. és 44. pontjában a Törvényszék – tévesen – kizárólag a hatáskör-átruházás elvére összpontosított.
- 27 A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az EUMSZ 266. cikk ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint az EUSZ 5. cikk (1) és (2) bekezdésében, és az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében rögzített hatáskör-átruházás elve. Mivel ezek a rendelkezések a normahierarchia azonos szintjén helyezkednek el, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a hatáskör-átruházás elvét előtérbe helyezte az EUMSZ 266. cikkből eredő kötelezettséggel szemben.
- 28 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy az EUMSZ 266. cikk értelmében rá háruló kötelezettséget, vagyis a jelen ügyben azt, hogy a 2006. június 13-i Boyle és társai kontra Bizottság ítéletet (T-218/03-T-240/03, EU:T:2006:159) és a 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítéletet (C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230) követően határozatot hozzon a McBride és társainak hajóival kapcsolatos kérelmekről, nem hagyhatta figyelmen kívül azzal az indokkal, hogy az uniós jogalkotó hatályon kívül helyezte az intézmény eljárását meghatározó eljárásjogi rendelkezést. Így tehát az ESZAK-Szerződés lejártára vonatkozó, 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítéletből (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317) és a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítéletből (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) következő ítélkezési gyakorlatot kellett alkalmaznia, amely szerint, amennyiben valamely jogalap hatályát veszítette, az ebből eredő anyagi jogi szabályok az érintett aktus időpontjában hatályos eljárási szabályokkal együtt továbbra is alkalmazhatók.
- 29 A Bizottság elismeri, hogy az EUMSZ 266. cikk nem „éleszti fel” a hatályát veszített jogalapot. Hozzáteszi azonban, hogy az említett ítélkezési gyakorlat azt sugallja, hogy az uniós jog lehetővé teszi valamely jogalap olyan értelmezését, hogy azt korlátozott célból a hatályon kívül helyezését követően is alkalmazni lehessen. Kifejti, hogy ez az ítélkezési gyakorlat különösen a jogrend folytonosságának elvén és a jogbiztonság elvén alapul. Ennélfogva a 97/413 határozat 4. cikkének (2)bekezdése továbbra is biztosítja a Bizottság számára az arra kiterjedő hatáskört, hogy az eredeti kérelemről érdemben határozzon. Ezzel szemben – ami az eljárást illeti – az, hogy ez a rendelkezés már nincs hatályban, arra kellett volna, hogy készítse a Bizottságot, hogy a Halászati és Akvakultúra-ágazati Irányítóbizottsággal való egyeztetés nélkül *ad hoc* eljárást folytat le, a 97/413 határozatban meghatározottakkal ellentétben.

- 30 Harmadsorban a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a jogbiztonság elvét túlságosan megszorítóan értelmezte, és nem ismerte fel, hogy valamely jogalap lehet implicit is. Így, amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 26. pontjában lényegében azt hangsúlyozta, hogy meg kell jelölni a jogi aktus jogalapját, megfeleledkezett a jogbiztonság elvének a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítélet (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) szerinti többi velejárójáról.
- 31 Ezenkívül, amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában a 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítéletre (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317) és a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítéletre (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) hivatkozva lényegében úgy ítélte meg, hogy valamely jogi aktus jogalapjának az elfogadás pillanatában hatályban kell lennie, ezt az ítélkezési gyakorlatot hiányosan idézte. Nem említette, hogy ezen ítélet értelmében valamely jogalap még akkor is alkalmazható érdemben, ha már nincs hatályban. Ezt a lehetőséget az uniós jog tényleges érvényesülésének elvére vonatkozó értelmezési szabályok is alátámasztják. Így a jelen ügyben a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése még mindig szolgálhat implicit jogalapként a 2006. június 13-i Boyle és társai kontra Bizottság ítélet (T-218/03-T-240/03, EU:T:2006:159) és a 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítélet (C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230) végrehajtásához.
- 32 Negyedsorban a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék azáltal, hogy az EUMSZ 266. cikket tévesen értelmezte, közvetett módon aláasta az EUMSZ 263. cikkben meghatározott megsemmisítés iránti kereset hatékonyságát, mivel a megtámadott ítélet a McBride és társai rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek körében hiátust teremt.
- 33 Ötödsorban a Bizottság azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet a jogbiztonság elvét is aláassa. Egyrészt a Törvényszék azáltal, hogy ezen ítélet 35. pontjában azt állapította meg, hogy a Bizottság 2003. január 1-je után nem rendelkezett jogalappal arra, hogy az eredeti kérelemről vagy a 2006. június 13-i Boyle és társai kontra Bizottság ítélet (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) és a 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítélet (C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230) következtében benyújtott kérelmekről határozzon, kétségessé teszi az eredeti határozatnak azon hajóüzemeltetőkre való érvényességét, akikkel szemben kedvező határozatot hoztak. Másrészt azonban a megtámadott ítélet a valamely hajótulajdonossal szemben 2010-ben hozott kedvező határozatot illetően jogbizonytalanságot teremt, mivel ez az ítélet azt jelenti, hogy e határozat meghozatalának 2010-ben nem volt jogalapja.
- 34 McBride és társai az első jogalap elutasítását kérik.

A Bíróság álláspontja

- 35 Elsősorban a Bizottságnak az EUMSZ 266. cikk értelmében rá háruló kötelezettségre alapított érvelését illetően emlékeztetni kell arra, hogy e cikk értelmében a megsemmisített jogi aktust kibocsátó intézmény köteles megtenni a jogi aktust semmisnek nyilvánító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az ilyen ítéletnek való megfelelés és ezen ítélet teljes mértékben való végrehajtása érdekében az érintett intézmény köteles figyelembe venni nemcsak ezen ítélet rendelkező részét, hanem az ítélet alapjául szolgáló és azt szükségképpen alátámasztó indokokat is, amelyek elengedhetetlenek a rendelkező rész pontos értelmének meghatározásához (1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 27. pont).

- 36 Mindazonáltal azt megelőzően, hogy a megsemmisített jogi aktust kibocsátó intézmény ilyen intézkedést fogadna el, felmerül a kérdés, hogy ez az intézmény rendelkezik-e hatáskörrel, mivel az uniós intézmények csakis az átruházott hatáskörök keretein belül járhatnak el, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 23–25. pontjában emlékeztetett.
- 37 Mivel a 97/413 határozatot és a 2792/1999 rendelet 6. cikkét, amely a Bizottságot felhatalmazta arra, hogy a biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmeket megvizsgálja és azokról határozatot hozzon, hatályon kívül helyezték, és mivel semmilyen más – akár átmeneti – rendelkezés sem hatalmazta fel a Bizottságot arra, hogy új határozatokat hozzon, az uniós jogrendben nem volt olyan megfelelő jogalap, amely lehetővé tette volna a Bizottság számára a vitatott határozatok meghozatalát.
- 38 Ezenkívül, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában helyesen megállapította, az EUMSZ 266. cikkéből következő eljárási kötelezettség nem jelenti a Bizottság hatáskörének forrását, és nem is teszi lehetővé számára, hogy olyan jogalapra támaszkodjon, amelyet időközben hatályon kívül helyeztek.
- 39 Egyébiránt a Bizottság nem hivatkozhat eredményesen az 1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítéletből (97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199) eredő ítélkezési gyakorlatra annak alátámasztása érdekében, hogy a Bíróság a jelenleg EUMSZ 266. cikket tágan értelmezte, és a Bizottság e cikk értelmében vett eljárási kötelezettségét a jogbiztonság elvét figyelembe véve ellensúlyozta. Igaz ugyan, hogy ebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a szóban forgó rendeletet megsemmisítő ítélet következtében a Bizottságnak nem csupán a megállapított jogellenességet kiküszöbölő, új rendeletet kell elfogadnia, hanem ezt a jogellenességet a jövőre nézve is meg kell szüntetnie, a Bíróság azonban még nem foglalt állást azzal kapcsolatban, hogy van-e olyan jogalap, amely a Bizottságot felhatalmazza a szóban forgó rendelet jövőre nézve történő módosítása érdekében való eljárásra.
- 40 Másodsorban, ami a Bizottságnak a 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítéletből (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317) és a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítéletből (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) eredő ítélkezési gyakorlat alkalmazására alapított érvét illeti, ebből az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy bár a jogszabályok időbeli hatályára irányadó elvek tiszteletben tartása, valamint a jogbiztonság elvére és a bizalomvédelem elvére vonatkozó követelmények megkövetelik a szóban forgó tényállás időpontjában hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazását, még akkor is, ha ezek a szabályok a jogi aktus uniós intézmény általi elfogadásakor már nincsenek hatályban, ezzel szemben a jogi aktus jogalapját képező és a szóban forgó jogi aktus elfogadására a Bizottságot felhatalmazó rendelkezésnek az elfogadás pillanatában hatályban kell lennie. Ugyanígy e jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárást az elfogadásának időpontjában hatályban lévő szabályoknak megfelelően kell lefolytatni.
- 41 A jelen ügyben először is a Bizottság az állítása alátámasztására nem hivatkozhat eredményesen az említett ítélkezési gyakorlatra.
- 42 Ugyanis, bár a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése, amely az eredeti kérelem benyújtásának időpontjában hatályban volt, a 2002. január 1-jei hatállyal történő hatályon kívül helyezése ellenére – mint a halászhajók kapacitásnövelésének megengedhetőségére vonatkozó kritériumokat megállapító anyagi jogi szabály – kétségkívül továbbra is alkalmazandó volt erre a kérelemre, nem létezett viszont a vitatott határozatok elfogadásának időpontjában hatályban lévő semmiféle olyan rendelkezés, amely a Bizottságnak jogalapot biztosított volna e határozatok elfogadásához. Ugyanis a 2792/1999 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése, amely az eredeti kérelem benyújtásának időpontjában tartalmazta a Bizottságot az ilyen kérelem elbírálására felhatalmazó jogalapot, 2003. január 1-jei hatállyal hatályát veszítette, és azt nem váltotta fel olyan hasonló vagy átmeneti rendelkezés, amely a Bizottság számára ezt a jogalapot biztosította volna.

- 43 Ezenkívül, mivel a 97/413 határozat 10. cikkében és a 2792/1999 rendelet 6. cikkében foglalt, e határozat alkalmazására vonatkozó eljárási szabályok már nem voltak hatályban a vitatott határozatok elfogadásának időpontjában, a Bizottság *ad hoc* eljárást folytatott le, amely azonban semmiféle, ebben az időpontjában hatályos rendelkezésre nem támaszkodott.
- 44 Másodszor meg kell állapítani, hogy a Bizottságnak a 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítéletből (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317) és a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítéletből (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) eredő ítélkezési gyakorlat alkalmazására alapított érve ezen ítélkezési gyakorlat téves olvasatán alapul.
- 45 Amint ugyanis arra a jelen ítélet 40. pontja emlékeztet, az említett ítélkezési gyakorlat lehetővé teszi a jelen ügy tényállásának időpontjában hatályban lévő anyagi jogi szabályok alkalmazását az érintett jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályban lévő eljárási szabályokat követve, amennyiben az intézményt az eljárásra felhatalmazó jogalap az érintett jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályban van. Ezzel szemben, amint azt a főtanácsnok lényegében az indítványának 92. pontjában megjegyezte, ugyanezen ítélkezési gyakorlat nem értelmezhető úgy, hogy lehetővé teszi azt, hogy a Bizottság az uniós jog általános elveinek alkalmazása útján egy hatályát veszített jogalapot vegyen alapul ahhoz, hogy valamely anyagi jogi szabály – a jelen ügyben a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdése – annak érdekében történő alkalmazására felhatalmazza, hogy az eredeti határozatnak az uniós bíróság általi megsemmisítését követően a határozatát az eredeti kérelemre alapozhassa.
- 46 Harmadsorban a Bizottság nem kifogásolhatja, hogy a Törvényszék nem ismerte fel, hogy valamely jogalap implicit is lehet.
- 47 Ugyanis a Törvényszék helyesen jegyezte meg a megtámadott ítélet 26. pontjában az 1987. március 26-i Bizottság kontra Tanács ítéletre (45/86, EU:C:1987:163) és a 2009. október 1-jei Bizottság kontra Tanács ítéletre (C-370/07, EU:C:2009:590) hivatkozva, hogy a jogbiztonság elve azt jelenti, hogy minden joghatás kiváltására irányuló aktus a kötelező erejét a meghozandó intézkedés jogi formáját előíró azon uniós jogi rendelkezésből származtatja, amelyet az aktus jogalapként kifejezetten megjelöl.
- 48 Igaz ugyan, hogy a Szerződés pontos rendelkezésére való hivatkozás elmulasztása nem minősülhet lényeges hibának, amikor a jogalap a jogi aktus más elemei alapján meghatározható, azonban az ilyen kifejezett hivatkozás nélkülözhetetlen, amikor annak hiányában az érintettek és a Bíróság számára bizonytalan maradna a pontos jogalap (1987. március 26-i Bizottság kontra Tanács ítélet, 45/86, EU:C:1987:163, 9. pont; 2009. október 1-jei Bizottság kontra Tanács ítélet, C-370/07, EU:C:2009:590, 56. pont).
- 49 Márpedig a jelen ügyben, amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 36. pontjában megjegyezte, 2010. július 13-án a vitatott határozatok elfogadásának már nem volt jogalapja. Ennélfogva nem kifogásolható, hogy a Törvényszék e tekintetben a jogbiztonság elvét szigorúan értelmezte.
- 50 Egyébiránt a Bizottság állításaival ellentétben az uniós jog tényleges érvényesülésének elve nem eredményezheti azt, hogy a Bizottság EUMSZ 266. cikk szerinti kötelezettségeinek teljesíthetősége érdekében a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdését olyan implicit jogalappal kelljen tekinteni, amely felhatalmazza az eredeti kérelemben való döntéshozatalra.
- 51 Negyedsorban, ami a Bizottság azon érvét illeti, amely szerint a megtámadott ítélet a McBride és társai rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek terén hiátust teremt, meg kell jegyezni, hogy ez utóbbiak továbbra is nyújthatnak be kártérítési keresetet az Unióval szemben az eredeti határozat jogellenességére hivatkozva.

- 52 Egyébiránt, bár az EUMSZ 266. cikk megfogalmazásából az következik, hogy a megsemmisített jogi aktust kibocsátó intézmény köteles megtenni az uniós bíróságok ítéleteiben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, ez a rendelkezés azonban nem pontosítja a végrehajtás érdekében ezen intézmény által meghozandó intézkedések jellegét.
- 53 Amint a főtanácsnok az indítványának 70. és 98. pontjában megjegyezte, az érintett intézmény feladata tehát ezen intézkedések meghatározása.
- 54 Ennélfogva a negyedik érvet el kell utasítani.
- 55 Ötödsorban a Bizottság arra alapított érvét illetően, hogy a megtámadott ítélet aláassa a jogbiztonság elvét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az olyan határozat, amelyet annak címzettje nem támadott meg az EUMSZ 263. cikk által előírt határidőn belül, vele szemben jogerőssé válik (lásd ebben az értelemben különösen: 1965. november 17-i Collotti kontra Bíróság ítélet, 20/65, EU:C:1965:115; 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 13. pont).
- 56 Az ezt az ítélkezési gyakorlatot megalapozó jogbiztonság elve tehát megköveteli, hogy az eredeti határozat vagy a Bizottság által 2010-ben elfogadott, a hajóüzemeltetőkre nézve kedvező vagy jogerőssé vált határozatok érvényességét ne érintse a megtámadott ítélet, amely csupán a megsemmisítés iránti kereset tárgyát képező vitatott határozatokra vonatkozik.
- 57 A fenti megfontolásokból következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 58 Elsősorban a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette indokolási kötelezettségét azáltal, hogy az előtte kifejtett jogi érveit elferdítette, és azokra következképpen nem adott választ. E tekintetben világosan megjelölte, hogy egyrészt nem alkalmazhatta a 97/413 határozat 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárásokat, éppen ezért *ad hoc* eljárást kellett lefolytatnia, másrészt pedig, hogy a 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítéletből (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317) és a 2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítéletből (C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében megtartotta e határozat érdemi alkalmazására vonatkozó hatáskört. Ez az anyagi jogi és az eljárási szabályok közötti megkülönböztetésre irányuló érv nem tükröződik helytállóan a megtámadott ítéletben, és ezen ítélet 37–44. pontja McBride és társainak érveire, nem pedig a Bizottság érveire adott válasznak tekinthető.
- 59 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet nem ad választ a Gill kontra Bizottság ügyben (T-471/10) felmerült elfogadhatóság kérdésére. Kifejti, hogy ebben az ügyben a felperes a megsemmisítés iránti keresetét egy faxgép műszaki meghibásodása miatt egy óra 21 perccel a határidő lejárta után nyújtotta be. Bár a Törvényszék nem köteles megvizsgálni az előtte felhozott minden egyes jogi kérdést, az említett ügyben az elfogadhatóság kérdésével azonban kifejezetten foglalkozni kellett volna.
- 60 McBride és társai a második jogalap elutasítását kérik.

A Bíróság álláspontja

- 61 Elsősorban, a Bizottság arra alapított érvét illetően, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszéknek – az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikkében és 53. cikke első bekezdésében előírt – az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék az adott intézkedés okait, és lehetővé teszik a Bíróság számára a bírósági felülvizsgálat gyakorlását (2011. március 29-i ArcelorMittal Luxembourg kontra Bizottság és Bizottság kontra ArcelorMittal Luxembourg és társai ítélet, C-201/09 P és C-216/09 P, EU:C:2011:190, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 Egyrészt meg kell állapítani, hogy a Bizottság ezzel az érveléssel lényegében megismételte az első jogalapjának alátámasztására már felhozott érvelést.
- 63 Másrészt igaz ugyan, hogy a Bizottság érveit a Törvényszék a megtámadott ítéletben tömören vizsgálta meg, mégis a Törvényszék érvelése világos, és lehetővé teszi mind a Bizottság számára, hogy megismerje a vitatott határozatok megsemmisítésének okait, és hogy fellebbezést nyújtson be, amint arról az első jogalapban előadott számos érve tanúskodik, mind pedig a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen a bírósági felülvizsgálat gyakorlásához.
- 64 Következésképpen a megtámadott ítélet nem sérti az indokolási kötelezettséget.
- 65 Másodsorban a Bizottság arra alapított érvét illetően, hogy a megtámadott ítélet nem ad választ az elfogadhatóság kérdésére, meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a 2011. április 1-jei Doherty kontra Bizottság végzéssel (T-468/10, EU:T:2011:133), a Conneely kontra Bizottság végzéssel (T-469/10, nem tették közzé, EU:T:2011:134), az Oglesby kontra Bizottság végzéssel (T-470/10, nem tették közzé, EU:T:2011:135), a Cavankee Fishing kontra Bizottság végzéssel (T-472/10, nem tették közzé, EU:T:2011:136) és a McGing kontra Bizottság végzéssel (T-473/10, nem tették közzé, EU:T:2011:137) a végzések alapjául szolgáló ügyekben benyújtott kereseteket mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat elutasította azzal az indokkal, hogy azokat késedelmesen terjesztették elő.
- 66 Az említett végzések mindegyikében a Törvényszék, miután megjegyezte, hogy a Hivatal faxgépe nem válaszolt, a T-471/10. sz. ügyben benyújtott kereset továbbításakor, 2010. szeptember 27-én, luxemburgi idő szerint 23 óra 53 perckor és 23 óra 57 perckor, arra az álláspontra helyezkedett, hogy figyelembe véve a Boyle kontra Bizottság ügyben (T-461/10), a Fitzpatrick kontra Bizottság ügyben (T-464/10), a Hugh McBride kontra Bizottság ügyben (T-459/10), az Ocean Trawlers kontra Bizottság ügyben (T-463/10), a Murphy kontra Bizottság ügyben (T-467/10), a Hannigan kontra Bizottság ügyben (T-466/10) és a Flaherty kontra Bizottság ügyben (T-462/10), a telefax átlagos továbbítási idejét, még ha a Hivatal faxgépe rendszeresen működött volna is, csakis a Gill kontra Bizottság ügyben (T-471/10) benyújtott keresetet lehetett volna éjfélig megküldeni, amikor is az összes kereset benyújtására előírt határidő lejárt.
- 67 E körülmények között nem kifogásolható, hogy a Törvényszék nem indokolta kellően azt a határozatát, amely szerint a Gill kontra Bizottság ügyben (T-471/10) a keresetet időben nyújtották be.
- 68 Mindebből következik, hogy a második érvet, ennél fogva a második jogalap egészét el kell utasítani.
- 69 Következésképpen a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 70 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 71 A Bizottságot, mivel pervesztes lett, McBride és társai kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások